

Biserica
Creștină
Baptistă 2

Timișoara, strada Zăvoi 12,

tel-fax: 0256 436 362

email: office@biserica2.ro,

www.biserica2.ro

pastori: Ioan Cocîrteu, Moise Vrăjitor,
Ioan Râncu

O rugăciune pentru România

2p Iulie 2012 71

"Doamne, nouă ni se cuvine să ni se umple fața de rușine, da, nouă, împăraților noștri, căpeteniilor noastre, și părintilor noștri, pentru că am păcătuit împotriva Ta!" Daniel 9: 8

Sunt multe lucruri pe care le-am dori schimbate în țara noastră, din punct de vedere social, moral, spiritual, etc. Când ne gândim la toate aceste lucruri începem să ne consolam unii pe alții, întrebându-ne cu o doză de resemnare: "Ce putem face noi?" Poate cea mai la îndemână abordare este aceasta: suntem prea mici și prea slabii ca să schimbăm fața țării noastre, ca și comunitate de credincioși suntem într-un procentaj nesemnificativ ca să fim în stare de ceva... Si totuși, la dispoziția noastră este cea mai mare putere ca să schimbăm lucrurile: PUTEREA RUGĂCIUNII. Fraților, cred că națiunea noastră are nevoie de oameni ca noi, oameni care să cunoască puterea rugăciunii și să o folosească.

Daniel, în fața unei crize fără precedent strigă la Domnul. Asta este de făcut - când vezi că direcția nu este bună să te prăbușești pe genunchi și să te rogi. Astăzi, Dumnezeu ne motivează să ne rugăm pentru țara noastră!

EXISTĂ O NEVOIE A TREZIRII. Dacă ne uităm în Cuvânt, și trebuie să ne uităm, ne dăm seama cum ar trebui să trăim. Ce etalon am ales ca să vedem cum suntem? Care este reperul după care ar trebui să ne verificăm modul de viață? Indiscutabil Cuvântul inspirat și fără greșeală a lui Dumnezeu. Uitați-vă la Daniel, se uită în Cuvânt și vede ce trebuie să fie poporul Israel. Se prea poate ca să nu trăim în concordanță cu standardele lui Dumnezeu și atunci trebuie să mijocim înaintea Lui cu post și rugăciune. Noi, cei credincioși să fim altfel, ca Dumnezeu să ne asculte, să se îndure de noi și să ne binecuvinteze țara.

EXISTĂ CAUZE ALE CĂDERII. Cumulul de domenii în care o țară poate falimenta are diverse cauze. Aceste cauze sunt de natură pământească, dar în mod sigur sunt și de natură spirituală. Când un popor își întoarce fața de la Cuvântul lui Dumnezeu, când păcătuiește și încetează să mai strige către Domnul vine prăbușirea... o prăbușire groaznică. Spunea Solomon: "Neprîhărirea înalță pe un popor, dar păcatul este rușinea popoarelor."

EXISTĂ SOLUȚII PENTRU REABILITARE. Ce e de făcut? Cum poate ieși o națiune din starea decăzută în care se găsește? Ca țară trebuie să ne recunoaștem starea de păcat în care ne găsim. Partea frumoasă este aceea că Daniel se identifică cu națiunea lui care păcătuise. Si acest lucru este un model de urmat - să spui: "Doamne, ne pocăim înaintea Ta de păcatul minciunii, de păcatul furtului, de păcatul avortului, de păcatul închinării la idoli, de păcatul vrăjitoriei, de păcatul vorbirii de rău, etc. Soluția este și recunoașterea faptului că numai Dumnezeu este calea de scăpare. Nimeni și nimic nu ne mai poate scăpa decât Dumnezeu! Daniel amintește Numele Domnului ca un mijloc de salvare. Avem datoria să depunem toate eforturile ca să ne întoarcem la Dumnezeu ca națiune. Avem misiunea de a le arăta oamenilor că aceasta este soluția binecuvântării.

Frați și surori, fie această zi, ziua rugăciunii pentru România. Am ajuns rău, cum nu se poate mai rău... **SĂ-L IMPLORĂM PE DUMNEZEU SĂ INTERVINĂ !**

Doamne ajută, Doamne da izbândă!

pastor Ioan Cocîrteu

(Preluare din jurnalul de misiune al studentilor crestini din Timisoara plecati in misiune in Africa)

N-am știut la ce să mă aştept cu privire la misiunea din vara asta. În noaptea dinaintea plecării am dormit foarte rău și simțeam urme de panică. Într-un moment critic al nopții mi-a venit chiar și gândul renunțării. Călătoria până în Namibia a durat trei zile pline: 20 de ore pe autocar, 24 de ore parțial pe avion, parțial în aşteptarea lui și încă o zi până în câmp.

Dormim în corturi ca evreii adevărăți și ne-am obișnuit deja cu temperatura fluctuantă: foarte frig noaptea și foarte cald ziua.

E a patra zi de când am ajuns în câmp (în locul în care stăm) și am impresia că sunt de foarte mult timp aici, pentru că am avut atâtea lucruri de făcut. Misionarii de aici sunt o adevărată binecuvântare pentru oamenii din zonă numiți Bushmen. Numele de Bushmen se datorează tufărișului preponderent ce acopera pământul. Mama Neli, cum o numesc localnicii, este responsabilă de gospodărie și hrana copiilor care vin la școala Kalahari New Hope. Lidia, fiica ei, se ocupă cu școala, Dani, fiul ei se ocupă de construirea și extinderea câmp-ului, de reparații, agricultură, etc. și Octavian, un Tânăr misionar, e responsabil de misiune. Domnul le-a pus pe inimă ajutorarea tribului Bushmen și fac o lucrare care se întinde pe mai multe sate. În prima zi, vineri, am fost în misiune într-un sat la cîțiva kilometri cu mașina. Niciodată nu am văzut o biserică aşa frumoasă, și ea constă într-un copac mare în câmp lângă sat, la picioarele căruia erau două trunchiuri de copac așezate pe nisip în loc de bânci. Când am ajuns, ne-am așezat sub copac și aşteptam ca oamenii să înceapă să se strângă la biserică.

Pe rând veneau și se așezau pe trunchiuri sau pe nisip. Am cântat în engleză și în Bushmen (limba tribului) și am rămas uimită să aud un adevărat cor format dintr-o mână de oameni. Adulți și copii cântau melodii pe mai multe voci de parcă erau dirijați de un profesionist. Așa un talent la niște oameni, care nu știu să scrie și să citească. Apoi a urmat partea de învățătură, în care oamenii trebuiau să își aducă aminte ce învățaseră cu o săptămână înainte și apoi o nouă lecție. M-am bucurat aşa de mult să văd un program de biserică aşa interactiv și viu și natural, în care oamenii erau schimbați complet în urma auzirii Cuvântului! În tribul acesta, în care de sute de ani locuitorii sunt legați de vrăjitorie, alcool, droguri, poligamie, agresivitate, etc., oamenii se schimbă radical încât fețele lor radiază bucurie, blândețe și smerenie. În timp ce povesteam cu oamenii după biserică, un pui de șarpe a căzut din copac în mijlocul nostru, dar Raspop l-a omorât rapid.

Sâmbătă dimineața am avut program de biserică iar oamenii au venit de prin zonă în campus în locul de închinare. Rămân uimită să văd atâta bucurie în oamenii de aici și mă gândesc că ei știu să aprecieze harul Domnului. După-măsă am plecat cu mașina arhiplină de haine și oameni ca să ducem copiilor din câteva sate îmbrăcămintă. Am fost noi 4 europeni, Lidia, Octav, și Lin (un Tânăr inginer chinez). Fiindcă satele se aflau la 130 km depărtare am rămas peste noapte în sat. Aici se înserează la ora 17:00 aşa că am apucat să îmbracăm copiii cu hainele noi înainte să se întunece. Văzând copiii cum vin pe rând cu trupurile lor bătute de soare ziua și de frig noaptea și plecând cu fețele zâmbind de încântare de nouă îmbrăcămintă călduroasă și colorată, mă tulbur cînd mă gândesc la pretențiile noastre europene, metropolitane.

După apus fiecare familie din sat face un foc în jurul căruia se încălzește. Am început să

cântăm melodii pe care le știau ei și apoi ce știam noi. După ce a plecat fiecare în coliba lui, ne-am culcat sub cerul plin de stele. Papucul meu s-a dovedit a fi o bună perină. Spre încântarea mea am dormit foarte bine, a doua zi am mers în încă două sate.

Astăzi am avut prima zi de școală iar eu am fost pentru prima oară în viață învățătoare. E mare nevoie de învățători pentru că sunt mulți copii și trebuie să te ocupi intens de ei pentru că nu sunt obișnuiți să stea în bânci și să învețe. În timpul ultimei ore a izbucnit un foc puternic în marginea câmpului și toți copiii, muncitorii și misionarii au pus mâna să ajute la stingerea lui. Timp de 5 ore focul se răspândea din cauza câmpului plin de tufișuri și oamenii munceau din greu să îl stingă. „Suntem încolțiti în toate chipurile, dar nu la strîmtorare, în grea cumpănă, dar nu deznădăjduiți, prigoniți, dar nu părăsiți, trântiți jos, dar nu omorâți.”

Cel rău e la lucru zi și noapte, dar Domnul e Dumnezeul nostru și ne întărește.

Seara păstrăm obiceiul, pe care îl are familia misionară de aici, să ne întâlnim la devotional. Ne adunăm după o zi de lucru și cântăm, citim împreună din Biblie și ne rugăm, iar Domnul ne întărește prin asta.

Spuneți salutări tuturor celor din țară. Noi, prietenii voștri din Namibia, vă mulțumim pentru rugaciunile voastre și vă salutăm călduros.

Rena

MISIUNE, DA!

NICOLAE GEANTA

Misiune internă înseamnă să te scoli dimineața devreme, să înghiți sute de km, pentru a ajunge într-o bisericuță unde bătrânnii sunt setați cu capul spre stânga, de așteptare. Nimeni nu le calcă pragul adunării, nimeni nu-i îmbărbătează c-un cuvânt. Nici măcar la cină, păstorul nu mai ajunge. Trimite delegați.

Misiune internă înseamnă să te bărbierești într-o cană de apă, în oglinda mașinii. Te speli pe față cu rouă, sau cu zăpadă bocnă. În microbus n-ai baie și nici garderobă. Te îmbraci în pantalonii cu dungi, chiar pe stradă. Cămașa nu mai are dungă la mânceci.

Misiune internă înseamnă să montezi corturi în parcuri sau în plin câmp, în sate unde nu cunoști pe nimeni. Fără Filipi, fără nici o Lidie. Să simți respirația rece a preoților, și amenințările oamenilor recalcitranți, tot timpul, în ceafă. Iar când ajungi la mașină, oglinda, ștergătoarele, antena, s-au torsionat. Sau și-au luat zborul. Înseamnă să pășești curajos în casa unor frați săraci, a unei văduve blânde, care în dorința de-a primi sfintii, se expun prigoanei celor din jur. Să plângi, rugându-te cu ei ca Domnul să le salveze satul.

Misiune internă înseamnă să fi acuzat în stradă că faci prozelitism, să te dea medicii afară din saloane fiindcă duci Noi Testamente sectante, fără cruce, să-ți bată primarul cu pumnul în masă, strigând că pe tarlaua lui ești persona non-grata.

Misiune internă înseamnă să mănânci sticks-uri cu pepene. Cu toate tacâmurile pe masă... Apoi, desfaci un sandwich de-acasă.

Misiune internă înseamnă să te sune soția din 10 în 10 minute, în miezul nopții, ca nu cumva pe străzile patriei să adormi la volan. Cu toate gropile din asfalt.

Misiune internă înseamnă să te opreasă sfidător poliția noaptea pe șosea, fiindcă ai un far chior, unul bate prea căș, iar numărul de spate nu se vede de noroi. Apoi, când deschide portiera pentru control, vede Biblia, chitări și stații, să fie podisit de lacrimi și să implore: „Rugați-vă și pentru copiii mei... Mă scuzați... Poftiți actele dumneavoastră!”. Poți trăi bucuria asta doar stând într-o biserică?

□ Duminică

29 Iulie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

□ Joi

2 August

18-19 Rugaciune cu fratii
18-20 Studiu biblic surori

□ Vineri

3 August

18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Anica Rîncu
Andreea Crasmareanu
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Francisca Gutu
Ana-Maria Iacob
Petrea Elena
Ligia Brisan

CITEȘTE BIBLIA ÎNTR-UN AN

30 Iulie	Romani 2	Psalmi 51,52,53
31 Iulie	Romani 3	Psalmi 54,55,56
1 August	Romani 4	Psalmi 57,58,59
2 August	Romani 5	Psalmi 60,61,62
3 August	Romani 6	Psalmi 63,64,65
4 August	Romani 7	Psalmi 66,67
5 August	Romani 8:1-21	Psalmi 68,69

Dumnezeu merge în fața ta ca un ghid, în spatele tău ca un protector și lângă tine ca un prieten. - Anonim

ANUNȚURI

- În această duminică fanfara bisericii slujește pe Domnul în biserică din Fardea.
- Duminica viitoare (5 August 2012) dimineața vom sărbători Masa Domnului.

La Multi Ani!

Catau Lidia - 29.07.
 Fărcaț Elisabeta - 29.07
 Fărcaț Mario Paul - 29.07
 Fărcaț Petru - 29.07
 Velici Claudia - 29.07
 Cocîrteu Sara - 31.07
 Cristea Andreea - 31.07
 Enăsoni Carmen - 31.07
 Suhăreanu Ioan - 31.07
 Crista Monica - 01.08
 Vicar Iuliana - 01.08

Voichescu Aurica - 01.08
 Popovici Cornelia - 02.08
 Boscai Beniamin - 03.08
 Novak Maria - 03.08
 Lazăr Aurica - 04.08
 Manciu Lidia - 04.08
 Neșiu Brighta - 04.08

„Bine de cel neprihănit! Lui îi va merge bine, căci se va bucura de rodul faptelor lui.”

Isaia 3:10

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:

Pastor Ioan Cocîrteu: 0744 779 250
 Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:

Ionela Liuba, Simona Cocîrteu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
 Pentru sugestii/propunerii: buletinduminical@biserica2.ro